

Само маожественъ брой иматъ:

Ѹста, брата, дрѸжина, гаши, грѸди, клеши, моши, ношови, ажѸкви, садѸки, кола, плаши, хора, людѸе, вѸглеши, ножници, котѸши, обѸща, вѸнци (на зѸбитѸ), батала, берневещи, заговезни, носила, жреби, захавѸщи, зѸбци, рѸченици, засѸвѸи, плаши, (на чловѸкѸ), а плашка, плашки (на добытѸкѸ), вѸжди.

НѸкои свойщини на ѸзѸкѸтъ ни: за маого годинѸ, н. м. за маого години; изѸ ѸшѸ въ ѸшѸ, н. м. изѸ Ѹхо въ Ѹхо; изѸ ѸстѸ въ ѸстѸ, н. м. изѸ Ѹста въ Ѹста; изѸ синѸ небѸ, н. м. изѸ синѸото небѸ; въ дѸнѸ земе, н. м. въ гѸбочинѸтѸ на земаѸта. НѸкои говорѸтъ и: пѸрва годинѸ; маого добытѸкѸ. н. м. добытѸщи.

ГЛАВА ТРЕТѸ.

За прилагателното име.

§ 31. Прилагателно име е онѸа, което показѸва каквинѸтѸ на нѸщата; както: вѸло дѸрво, слабѸ конѸ, потребна книга; тѸпо перо, мѸрзе-